

Υπόθεση T-124/99

Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi Snc

κατά

Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας

«Αγωγή αποζημιώσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη — Πλημμύρα — Έμφραξη οχετού — Προθεσμία παραγραφής — Μη διακοπή της παραγραφής»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2001 . . . . . II - 55

Περίληψη της διατάξεως

1. *Αγωγή αποζημιώσεως — Προθεσμία παραγραφής — Ημερομηνία ενάρξεως — Ενάγων ο οποίος θεωρεί ότι, κατά τον χρόνο ασκήσεως της αγωγής του, δεν διέθετε το σύνολο των στοιχείων που του επέτρεπε να αποδείξει την ευθύνη της Κοινότητας — Χωρίς επίπτωση (Οργανισμός ΕΚΑΕ του Δικαστηρίου, άρθρο 44)*

2. *Αγωγή αποζημιώσεως — Προθεσμία παραγραφής — Διακοπή — Προϋποθέσεις*
 [Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 173 (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 230 ΕΚ), και άρθρο 175
 (νυν άρθρο 232 ΕΚ)· Συνθήκη ΕΚΑΕ, άρθρα 146 και 148· Οργανισμός ΕΚΑΕ του
 Δικαστηρίου, άρθρο 44]

1. Η νομολογία βάσει της οποίας η προθεσμία παραγραφής της αγωγής αποζημιώσεως δεν μπορεί να αρχίσει να τρέχει προτού πληρωθούν όλες οι προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η υποχρέωση αποκαταστάσεως της ζημίας, αποβλέπει στο να καθιερώσει το κριτήριο κατά το οποίο, στην περίπτωση που η ευθύνη της Κοινότητας οφείλεται σε κανονιστική πράξη, η ζημία η οποία αποτελεί αντικείμενο της αγωγής αποζημιώσεως πρέπει να είναι συγκεκριμένη. Στην περίπτωση αυτή, κατά συνέπεια, η προθεσμία παραγραφής δεν μπορεί να αρχίζει να τρέχει προτού επέλθουν τα ζημιογόνα αποτελέσματα της πράξεως αυτής. Επομένως, η νομολογία αυτή όχι μόνον δεν αφίσταται του αποφασιστικού κριτηρίου της επελεύσεως του ζημιογόνου γεγονότος που προβλέπει το άρθρο 44 του Οργανισμού ΕΚΑΕ, αλλά περιορίζεται ουσιαστικά στο να διευκρινίσει τα όρια στην περίπτωση κατά την οποία η αγωγή αποζημιώσεως ασκείται λόγω της ζημίας την οποία μπορούν να υποστούν οι ενάγοντες από την εφαρμογή κανονιστικής πράξεως που εκδόθηκε σε κοινοτικό επίπεδο. Εν πάση περιπτώσει, το γεγονός ότι ο ενάγων έκρινε, κατά τη στιγμή της αποστολής του δικογράφου του, ότι δεν διέθετε ακόμη το σύνολο των στοιχείων που του επέτρεπαν να αποδείξει επαρκώς κατά νόμο την ευθύνη της Κοινότητας στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας δεν μπορεί, ωστόσο, να εμποδίσει την έναρξη της προθεσμίας

παραγραφής. Πράγματι, αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, θα δημιουργούνταν σύγχυση του διαδικαστικού κριτηρίου ως προς την έναρξη της προθεσμίας παραγραφής και τη διαπίστωση της υπάρξεως των προϋποθέσεων ευθύνης, που δεν μπορεί, τελικά, παρά να επιλυθεί από το δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται προκειμένου να αποφανθεί οριστικά επί της ουσίας της διαφοράς.

(βλ. σκέψεις 23-24)

2. Η προθεσμία παραγραφής της αγωγής αποζημιώσεως κατά της Κοινότητας διακόπτεται, βάσει του άρθρου 44 του Οργανισμού ΕΚΑΕ, είτε από αγωγή ασκούμενη ενώπιον του κοινοτικού δικαστή, είτε από προηγούμενη αίτηση απευθυνόμενη στο αρμόδιο κοινοτικό όργανο, νοουμένου εντούτοις ότι, στην τελευταία αυτή περίπτωση, ο χρόνος παραγραφής διακόπτεται μόνον αν, μετά την αίτηση, ασκείται αγωγή εντός των προθεσμιών που καθορίζονται σε σχέση με το άρθρο 173 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 230 ΕΚ) και το άρθρο 175 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 232 ΕΚ), που αντιστοιχούν στα άρθρα 146 και 148 της Συνθήκης ΕΚΑΕ.

(βλ. σκέψη 25)